

Sygn. akt V CZ 38/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku I. P.

przy uczestnictwie E. K.

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 lipca 2011 r.,

zażalenia uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 2 marca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 marca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania jako niedopuszczalną z uwagi na podaną wartość zaskarżenia kasacyjnego (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). W sprawie o zniesienie współwłasności określona została mianowicie kwotą 50.000 zł.

W zażaleniu uczestnik wniósł o uchylenie tego postanowienia. Nie kwestionując podanej wartości zaskarżenia, wyraził pogląd, że art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. należy rozumieć w ten sposób, że niedopuszczalność skargi kasacyjnej ze względu na wartość zaskarżenia poniżej 150.000 zł dotyczy tylko sytuacji, w której zniesienie współwłasności połączone jest z działem spadku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Przedstawiony w zażaleniu pogląd prawny nie ma jakiegokolwiek uzasadnienia w art. 519 § 4 pkt 4 k.p.c., określającym wartość „dopuszczalnego” zaskarżenia kasacyjnego w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku. Podana w nim wartość zaskarżenia (150.000 zł) dotyczy obu tych rodzajów spraw. Takie odczytanie przepisu nigdy nie budziło wątpliwości.

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).